

2

descalçat -ada adj.
 tre | fig. lixcelebrat

7, anar,

descalç -a adj. Que va amb els peus nus. Caminar | descalç | Carmelites descal-

? 40.

descalçador m. Instrument, utru, emprat per a descalçar el calçat, una dent.

descalçament m. Acció de descalçar o de descalçar-se; l'efecte

7 algu les sabates. | Descal-
çar-te algu les sabates.

|| Posar al descobert la base, demudar a la base. Descal-
çar un mur. Descalçar un
arbre. Descalçar una dent

descalçar v. tr. Llevar el calçat (a algu)
 si no vols que es mullin les sabates
descalça't | pron. Descalça't i fica't de
peus a l'angua || Per met. Descalçar a